

Roč. 1942

Číslo 1

BIBLICKÉ ÚKOLY

Přeloženo z německého:

DIE BEIDEN BRIEFE
AN TIMOTHEUS

Cena K 3.—

krát v roce. Majitel, vydavatel a odpovědný redaktor J. Cepl
administrace a expedice: Praha XII., Mnichovská 30
dplatné K 12.—, Účet poštovní spořitelny v Praze č. 80.906
Biblické úkoly, Praha, Dohledací pošt. úřad Praha 32
ba povolena řed. pošt v Praze č. 221.599/IIIa z 27. IX. 1941
áno dne 15. XII. 1941. Tiskla Grafs, Praha II.

1. úkol — 28. prosince 1941 — 3. ledna 1942

Napomenutí k zachování zdravého učení

Dopis a přání Božího požehnání

1. Jak nabyt apoštol jistoty, že je povolán k zvěstování radostného poselství? 1. Tim. 1, 1. *Al. 1. Tim. 1, 1.*
2. Jak nazývá apoštol příjemce dopisu? V. 2. *Timoteus*

»Pavel shledal, že Timoteus byl věrný, vytrvalý i upřímný a zvolil si jej za společníka při práci na cestě. Ti, kteří Timotea v jeho mládí vyučovali, nyní byli odměněni tím, že dítě, o které tak pečovali, jest v úzkém spojení s velikým apoštolem. Timoteus byl ještě mladík, když byl od Boha vyvolen k učení; ale zásady jeho byly dřívějším vychováním tak upevněny, že klidně mohl zaujmouti své místo jako pomocník apoštolův. A třebaže byl mladý, vložené na něho odpovědnosti nesl s křesťanskou pokorou... Pavel miloval Timotea, svého 'syna víry'. Veliký apoštol často zkoušel mladého průvodce, dává mu otázky o biblických věcech, a když cestovali od místa k místu, opatrně jej poučoval, jak by mohl úspěšně pracovati... Timoteus zase hledal vždy radu a poučení u Pavla... Duch svatý mohl na něm pracovati a učiniti z něho chrám, kde mohl Bůh bydliti.« — Wirken 163.

Stanovisko k falešným učením

3. Proč zůstal Timoteus v Efezu? V. 3. 4. *Al. 1. Tim. 3. 4.*

Z toho vysvitá, že v tehdejší době povstali učitelé, kteří nezůstali při zvěstování čistého radostného poselství, ale vnášeli do něj rozličné cizí učení, zřejmě židovské legendy a pohanské pověry — a to vše nepřinášelo církvi duchovní zisk.

4. Jak důrazně poukazuje apoštol na hlavní známku křesťanství? V. 5. *Al. 1. Tim. 5.*

5. Co bývá následek toho, odvrátíme-li svou pozornost od hlavního rysu evangelia? V. 6. 7.

»Zastává-li theolog správně místo kazatele, to lze posouditi podle neklamného znamení: Pravé kázání evangelia nechce se skvěti duchaplnými myšlenkami, ale chce v posluchači probuditi činnou lásku.« — Göttinger Bibelwerk.

Stanovisko křesťana k zákonu

6. O čem byl apoštol pevně přesvědčen? V. 8.
7. Pro koho je zákon dán? V. 9. 10.
8. Skrze co uvádí Bůh člověka v soulad se zdravým učením? V. 11.

Pavlova zkušenost a povolání

9. Jakou příčinu měl apoštol k vděčnosti? V. 12.
10. Proč je jeho povolání zvláštním činem Božím? V. 13. 14.
11. Jakou jistotu může míti z Pavlovy zkušenosti každý sám pro sebe? V. 15. 16.
12. Komu náleží čest za všechny tyto zkušenosti? Jak je zde Bůh nazýván? V. 17.

Napomenutí Timoteovi

13. Na čem spočívalo povolání Timotea? V. 18.
14. Co jedině může nás zachrániti před ztroskotáním v životě víry? V. 19. 20.

2. úkol — 4. — 10. ledna 1942

Pokyny ohledně bohoslužeb ve sbore

Prosba za vrchnost a za všechny lidi

1. K čemu vyzývá apoštol církve věřících? 1. Tim. 2, 1.
2. Kdo má býti do této prosby zahrnut? V. 2a.

3. V čem se projeví požehnání takového činění?

V. 2b.

4. Jakých požehnání má se skrze prosby církve dostati našim bližním? V. 3. 4.

5. Skrze koho mohou lidé jediné přijíti do spojení s Bohem? V. 5.

6. Jak se stal Kristus pravým a jediným Prostředníkem mezi Bohem a lidmi? V. 6.

7. Jaký úkol je svěřen poslům záchranného poselství ohledně této skutečnosti? V. 6b. 7.

Duch modlitby a chování při modlitbě

8. Co ruší ducha modlitby? V. 8.

9. Jaké napomenutí dává apoštol ženám v církvi? V. 9.

»Bible nás učí zdrželivosti v oděvu. Tak i ženy oděvem slušným mají se odívatí... Tím jest zakázána všeliká okázalost, nápadné barvy a bohaté ozdoby. Všecko, co by vzbuzovalo pozornost anebo podiv, se neshoduje se slušným oděvem, jaký doporučuje Slovo Boží.« — Fussp. 271.

»Náš oděv má po každé stránce vyhovovati zákonům zdraví. Bůh si především přeje, abychom byli zdraví — zdraví na těle a duši. Proto máme s Ním spolupracovati v zachování zdravé duše a těla. Zdraví obého však podporuje zdravý oděv.

U oděvu má se tak jako v přírodě pojití skromnost s přitažlivostí, krása s účelností.« — Lebensglück 174.

10. Jak mohou nejlépe dokázati své duchovní smýšlení? V. 10.

»Mnohé naše sestry mají dobré schopnosti. Kdyby svých darů použily k oslavení Božímu, získaly by mnoho duší pro Pána. Nejsou-li odpovědny za duše, které mohly zachrániti, kdyby móda a světské pečování neochromily jejich síly, dané jim od Boha, že již vůbec necítí břímě duší? Satan vymýšlí módu, aby jejich myšlenky tak zaměstnal, že jim pro jiného nezbyvá téměř času... Bůh se raduje, když naše sestry vidí čistě a prostě oděny, jak se opravdově účastní jeho díla... Kdyby naše sestry byly přesvědčené křesťanky biblické, které by použily každé naskýtající se příležitosti,

aby osvitily jiné, pak již skrze jejich sebezapíravé úsilí by mnozí pravdu pochopili a zamilovali si ji.« — T. IV. 629.

11. Jak se mají chovati ženy, které mají učitel-
ský úřad v církvi? V. 11. 12.

12. Jak odůvodňuje apoštol svůj výrok, týkající
se tohoto úřadu žen? V. 13. 14.

Plní-li žena svědomitě své domácí a mateřské povin-
nosti a při tom skromně slouží ve sborě, nejedná proti Bo-
žimu pořádku.

13. Který úkol zaujme plně bytost ženy? V. 15.

»Nic nelze přirovnati k úloze matky. Tato nespočívá
v tom, že by jako malíř-umělec namalovala na plátno nád-
hernou malbu, nebo jako sochař vytesala postavu z kamene,
anebo jako spisovatel odívala krásné myšlenky vybranými
slovy nebo jako hudebník přenášela příjemné pocity do tónů.
S Boží pomocí má však lidským duším dávatí Boží znamení,
má véstí své dítky k odporování zlému. Koná-li to svědo-
mitě, má v ní Bůh zalíbení.« — Lebensglück 242.

3. úkol — 11. — 17. ledna 1942

Potřeby v službě pro církev

Práce staršího sboru

1. Která služba je podle apoštola Pavla nejžá-
dostivější? 1. Tim. 3, 1.

2. Kterým důležitým požadavkům musí starší
vyhovovati? V. 2. 3.

»Je-li někdo navržen pro tento důležitý úřad, měla by
býti vzata v úvahu též jeho rodina; je odevzdaná Pánu?
Je muž dobrým představeným své domácnosti? Jaké jsou
jeho dítky? Budou dělat čest jeho vlivu? Nemá-li jemný
cil, moudrost anebo moc pobožnosti ve svém domě, ve ve-
dení vlastní rodiny, můžeme s určitostí předvídati, že tytéž
nedostatky vnese do církve a že tam bude pak totéž nepo-
svěcené vedení. Zkoušeti dotyčného muže dříve, než mu je
tento úřad svěřen, je mnohem lepší nežli potom; lepší je
modliti a raditi se před rozhodným krokem, nežli potom se

snažiti napravití následky převráceného jednání. — Zeugn. I. 227. 228.

3. Čím musí starší dokázati, že je schopen spravovati tento úřad? V. 4. 5.
4. Proč není rozumné svěřiti úřad staršího nováčkovi? V. 6.
5. Proč má míti starší sboru dobrou pověst i u lidí mimo církev? V. 7.

Služba diakona

6. Jaké duchovní založení lze právem očekávati od diakona? V. 8. 9.
7. Co doporučuje apoštol ohledně volby pomocníků sboru? V. 10.
8. Proč je důležité, aby i manželka diakona splnila určité požadavky? V. 11.
9. Proč je kladen tak velký důraz na rodinný život služebníků sboru? V. 12.
10. Komu je služba diakona největším požehnáním? V. 13.

Církev, nositelka spasitelné pravdy

11. Čeho byl apoštol ve svých pokynech pamětliv? V. 14. 15.
12. Jaké postavení na světě zaujímá církev podle Božího plánu? V. 15b.
13. Jakými slovy odhaluje apoštol Pavel tajemství pobožnosti? V. 16.

»Pohledme na drahocenné poklady Božích projevů lásky: Syn Boží opouští trůn svého Otce a odívá své Božství lidskou podstatou, aby vysvobodil lidstvo z moci satana; otevřel lidem nebesa, lidskému zraku přijímací místnost Boží, v níž se Bůh zjevuje ve své slávě; padlé lidstvo vytáhl z jámy zkázy, kam je uvrhl hřích, a uvedl je opět ve spojení s nekonečným Bohem. A když pak u víře ve Spasitele obстоjí v Boží zkoušce, postaví se oděni jsouce Kristovou spravedlností před trůnem Božím — to jsou obrazy, jimiž Bůh chce oblažiti naši duši. A nehledíme-li na to

viditelné, nýbrž na neviditelné, poznáme tu skutečnost, že
,nynější lehoučké soužení naše převelmi veliké věčné slávy
brimě nám působí'. — Zeugn. I. 86. 87.

4. úkol — 18. — 24. ledna 1942

Výstraha před falešným učením; buď příkladem

Nebezpečí odpadnutí

1. Na jaké nebezpečí poukazoval Duch svatý již za dob prvních křesťanů? 1. Tim. 4, 1.
2. Co je praveno o svádění falešných učitelů? V. 2.
3. Na která falešná učení apoštol zvláště poukazuje? V. 3.
4. Proč nemá být věřícím působena zbytečná trýzeň svědomí? V. 4.
5. Kdy může věřící vděčně přijmouti jídlo, které mu je předloženo? V. 5.

Usiluj o dosažení pobožnosti

6. Na co měl Timoteus dbáti, když mu byly svěřeny tyto pravdy? V. 6.
7. Jak se měl zachováti k zbytečným řečem? Co mělo i pro něho být nejdůležitější? V. 7.
8. Co nemůže nahraditi tělesné odříkání, které si člověk sám ukládá a jež si Bůh nepřeje? V. 8.
»Křesťanství sice také ukládá zdržlivost v tělesných věcech... Ale takové 'tělesné cvičení', jak praví podle 9. verše jeden citál, nemůže nikdy být cestou k spasení; ke spasení vede jenom duchovní cvičení, život v kázni ducha, zbožnost. — Göttinger Bibelwerk.

9. Jak zdůrazňuje apoštol znovu tuto skutečnost? V. 9. 10.

»Hledíc na cíl věčnosti, tak končí tento oddíl, snášíme ochotně námahu a boj; neboť naše naděje nespočívá na lidské moci a výkonech, nýbrž na příslibu živého Boha, že chce spasiti všechny; a na věřící se to vztahuje především.« — Göttinger Bibelwerk.

10. K čemu vyzývá apoštol znovu svého spolupracovníka? V. 11.

Vzorná služba

11. Jak mohl Timoteus umlčeti námitky, jež tehdy proti němu měli? V. 12.

Když Timoteus obdržel tento dopis, mohl býti asi třicetiletý.

12. Jaké úkoly byly mu znovu a znovu svěřeny? V. 13.

13. Jakou odpovědnost měl Timoteus cítiti, když mu byly dány takové schopnosti? V. 14. 15.

14. Čeho má dbáti ten, kdo má jakoukoli odpovědnost ve sboru? V čem se projeví pozhledování takového počínání? V. 16.

»Učitelé pravdy musí býti moudří a opatrní ve svých slovech i činech. Musí umět dáti stádcí Božímu pokrm včas, nesmějí ani v nejmenším povoliti nízkému způsobu života, musí míti viru, která jest láskou činná a očišťuje duši od všech tělesných myšlenek a žádostí. Nic tak mocně nepůsobí na pohnutí mysli, nic nevniká do nejvnitřnějších pohnutek činů, nic nepůsobí tak mocně na život a neupevňuje tak povahu, jako náboženství Kristovo. Ono vede věřící stále výše, nadchne je šlechetnými úmysly, učí je správnému chování se a každému skutku dává náležitou hodnotu.« — Diener 112. 113.

5. úkol — 25. — 31. ledna 1942

Pravá péče o duše I.

Duch pravé péče

1. Jakým způsobem měl Timoteus napomínati jednotlivé členy sboru? 1. Tim. 5, 1. 2.

2. Jaké povinnosti má církev vůči vdovám?
V. 3.

›Slovem ‚pravé vdovy‘, o něž má církev pečovat, jsou míněny nezaopatřené vdovy, nemající příbuzných.‹

Osamocená vdova

3. Kdo by se měl předně starat o potřeby vdovy? V. 4.
4. Čím dokáže vdova, že je hodna podpory církve? V. 5. 6.
5. Jaký mravní stav může církev od takové vdovy požadovat? V. 7.
6. Co je praveno o těch, kdož zanedbávají péči o své příbuzné? V. 8.
7. Za jakých předpokladů mohla vdova náležeti mezi příslušující vdovy? V. 9. 10.

›Mnohý se snad podle 9. verše domnívá, že vyvolená vdova patřila mezi ty vdovy, o které se církev starala; ale není tomu tak. Svědčí o tom velké požadavky, které dotyčná vdova musila splnit, aby mohla být přijata, jakož i věková hranice a její odůvodnění. Zde se tedy musí jednat o seznam vdov, které církvi sloužily; máme tak první důkaz prvokřesťanského úřadu vdov, do něhož zajisté spadala především péče o ženy v církvi a o nemocné.‹ — Göttinger Bibelwerk.

Mladší vdovy; rady pro ně

8. Před jakým nebezpečím má církev varovat mladé vdovy? V. 11—13.

›Úřad vdovy byl považován za slib věrnosti Kristu; chtěla-li se taková úřadem pověřená vdova znovu provdati, bylo jí vytýkáno, že tím ruší slovo, dané Kristu. (V. 12.) Mladší vdovy měly být ušetřeny těchto olázek svědomí... Proto je v tomto listě přikázáno, aby mladé vdovy nebyly do vdovské služby přijímány.‹ — Göttinger Bibelwerk.

9. Jakou radu dává apoštol mladším vdovám?
V. 14.
10. Proč byla tato rada oprávněná? V. 15.
11. Kdo se má především těchto vdov ujmouti?
Jak to apoštol odůvodňuje? V. 16.

Pravá péče o duše II.

Náš poměr k staršímu sboru

1. Proč mají starší a zvěstovatelé Slova používat zvláštní úcty? 1. Tim. 5, 17.

2. Jak odůvodňuje apoštol Pavel finanční podporování služebníků evangelia? V. 18.

»Bůh ustanovil rozličné dary a oběti. Lid staré smlouvy byl poučován, aby osvědčil obětavého ducha k vydržování díla Božího i ku pomoci nuzným... Bůh nechce, aby křesťané, jejichž přednosti jsou větší než lidu staré smlouvy, zjevovali menšího ducha obětavosti nežli oni. Spasitel pravil: 'Komu bylo mnoho dáno, mnoho bude od něho požadováno.' Nyní se dílo Boží rozprostírá po celé zemi. Poklady evangelia vložil Kristus do rukou svých následovníků a dal jim odpovědnost, všemu světu zvěstovati radostné poselství o spasení. Naše povinnosti jsou bez pochybnosti větší nežli lidu starozákonního.« — Wirken 270. 271.

3. Jen za které podmínky měly by býti přijímány stížnosti na vedoucího sboru anebo na služebníka Slova? V. 19.

4. Proč nesmějí zjevné poklesky odpovědných mužů v církvi zůstat bez trestu? V. 20.

»Srdce Pána Ježíše přetévalo láskou ke všem lidem; ale při tom nikdy nepřehlížel jejich hříšnost. Byl lidem příliš dobrým přítelem, než aby mlčel, šli-li převrácenou cestou, jež vedla k zahynutí jejich duší. Za to zaplatil za ně příliš velkou cenu. Chtěl, aby člověk byl věren sobě samému a svému vyššímu, věčnému cíli. Služebníků evangelia je svěřen tentýž úkol. Musí se varovati toho, aby snad pro nějakou nesrovnalost dali pravdu stranou. Mají 'následovati toho, což jest ku pokoji'. Ale dáme-li v sázku zásady pravdy, nedosáhneme tak ještě nikdy pokoje. Nikdo nemůže býti věren svému přesvědčení, aby při tom nenarazil na nějaký odpor. Díky neposlušnosti staví se na odpor duchovnímu křesťanství; ale Spasitel pravil svým učedníkům: 'Nebojte se těch, kteříž mordují tělo, ale duše nemohou zamordovati.' Kdo se věrně přidržuje Boha, nemusí se báti nepřátelství lidí ani moci satana. V Kristu má zajištěný život

věčný. Měl by se jediné báti odstoupiti od pravdy a zklamati důvěru, kterou ho Bůh poctil.« — Leben Jesu 194. 195.

Rozumné počínání si

5. Čím se nesmí nechati svést ten, kdo má takové přestupky kárati? V. 21.

6. Čeho musí býti ještě dnes pečlivě dbáno? V. 22.

»Apoštol praví: „Nevzkládej rukou rychle na žádného.“ V některých našich sborích přikročuje se brzy k organizaci a k posvěcení staršího; nebylo dbáno biblických pravidel a proto nastaly veliké těžkosti ve sboru. Nikdy by neměli býti voleni a posvěceni vedoucí, kteří naprosto nejsou schopni pro odpovědné dílo — muži, kteří musí býti dříve obrázení, vzděláni a zušlechtěni, než mohou nějakým způsobem sloužiti v díle Božím.« — Zeugn. I. 227.

7. Jakou radu dal apoštol Pavel svému spolupracovníkovi ohledně jeho časté nemoci? V. 23.

Nekvašené ovocné šťávy jsou ještě dnes velmi cenným prostředkem k zachování a obnovení zdraví.

8. Která skutečnost ztěžuje často správný poměr duchovního a církve k těm, kteří se dopustili poklesku? V. 24.

9. Jak je to i s dobrými skutky věřících? V. 25.

7. úkol — 8. — 14. února 1942

Výstrahy a napomenutí I.

Poměr mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem

1. Jak se mají chovati křesťanští sluhové vůči svým pánům? 1. Tim. 6, 1a.

2. Čeho si musí býti vědomi věřící v každém služebním poměru? V. 1b.

3. V jakém nebezpečí byli věřící služebníci, kteří sloužili u věřících pánů? V. 2.

»Pohanští pánové nesmějí míti ten dojem, že svoboda dítek Božích činí je neschopné k službě... Křesťanský slu-

žebník má na svém pohanském pánu konati misijní práci: jeho život a jeho služba musí býti svědectvím pro evangelium činu... Je-li však pán křesťanský bratr, pak je tu nebezpečí, že sloužící zamění náboženskou rovnocennost za rovnocennost sociální, místo aby byl tím horlivějším v službě, jelikož je to služba pro bratra.« — Göttinger Bibelwerk.

Následky falešného učení a nebezpečí ziskuchtivosti

4. Jaký úkol má splniti posel záchranného poselství? V. 2b.
5. Co praví apoštol o těch, kteří se uchýlili od pravého učení pobožnosti? V. 3—5.
6. Jakou nízkou domněnku mají tito lidé o Kristově poselství? V. 5 střed.

»Vlastní moudrost falešných učitelů svědčí o naduté, pochybovačné a hádkyčlivé povaze, při čemž stále více mizí prostý smysl pro božské pravdy. Ze zbožnosti se pak stává nízký, ziskuchtivý obchod.« — Stuttgarter Jub. Bibel.

7. Jak se musíme v takových případech rozhodnouti, chceme-li zůstatí uchováni od neštěstí? V. 5b.

Pobožnost a spokojenost

8. Co je největším ziskem pro každého? V. 6.
9. Které dvě skutečnosti mají upevniti naše správné stanovisko? V. 7.
10. S čím se máme spokojiti a býti za to vděční? V. 8.
11. Z jakých důvodů vede touha po penězích k pádu a k věčnému zahynutí? V. 9.
12. Jak označuje apoštol lakotu a touhu po penězích? V. 10a.
13. Jaký bývá toho následek? V. 10b.

8. úkol — 15. — 21. února 1942

Napomenutí a výstrahy II.

Výzva k vytrvalé věrnosti

1. Jakou radu dává zkušený apoštol Pavel svému mladšímu spolupracovníkovi? 1. Tim. 6, 11a.

6. Kiv.
nasledny spuzevl. pobor. viny, i
kreditaci kine...

2. Za jakými cíli měl spěti? V. 11b.

3. Jakou úlohu má ten, kdo chce získati cenu vítěze? V. 12a. *byly ucty...*

4. Co připomíná apoštol Timoteovi? V. 12b. *pravdy...*

»Pravý křesťanský život je čestný boj o závod, bojovaný v síle víry; cena vítězství je život věčný, a tento cíl není nedosažitelný, poněvadž Bůh při povolání zaslubuje také cíl věčnosti.« — Gottinger Bibelwerk. *dosah...*

5. Jakou povinnost připomíná Pavel důraznými slovy znovu Timoteovi? V. 13. 14a. *byly...*

6. Proč je svědomité splnění tohoto příkazu tak důležité? V. 14b. *byly...*

7. Kdo sám určí dobu, kdy tato událost má nastati? V. 15. *byly...*

8. Co nám praví apoštol Pavel o Boží podstatě? V. 16. *me dem...*

Napomenutí k bohatým souvěrcům

9. K čemu měl Timoteus vésti bohaté v církvi? *byly...*

V. 17. *nasledny...*

10. Jaké šlechtné dílo mají konati majetní v církvi? V. 18. *byly...*

»Pohledme na život mnohých, kteří tvrdí, že jsou ukřesťaně. Pán je obdařil schopností, silou i vlivem a svěřil jim peníze, aby byli jeho spolupracovníky ve velikém plánu vykoupení. Všecky dary Boží mají býti použity ke spasení lidí, ku pomoci trpícím a potřebným. Hladovějící musí býti nasyčeni, nazí oděni, vdovy a sirotci opatřeni, zarmouceným a utištěným musí býti pomozeno a poslouženo. Nebyla to vůle Boží, aby ve světě byla tak veliká bída. On nechtěl, aby některý člověk žil ve všem možném přepychu, zatím co děti jiného volaly by o chléb. Všecko, co není zapotřebí k udržení života, jest lidem svěřeno, aby tím činili dobré a jiným byli ku pozhnání.« — Gleichn. 367.

11. O co se budou snažiti ti, kteří si radu apoštola vezmou k srdci? V. 19. *byly...*

Poslední výstraha před falešným učením

12. Jak končí apoštol mnohá svá napomenutí ohledně falešných učitelů? V. 20. *byly...*

12

13. Před jakými následky nepobožných, darem-
ných řečí a hádek měl být Timoteus uchrá-
něn? V. 21a. *byl bloud-
em*
14. Co přál apoštol Pavel svému spolupracov-
níkovi? V. 21b. *milost B. a záchranu*

9. úkol — 22. — 28. února 1942

Díkůvzdání a napomenutí

Apoštol těsně spjat s příjemcem dopisu

1. Kdo povolal apoštola Pavla k jeho službě?
2. Tim. 1, 1.
2. Čím byl Timoteus svému duchovnímu učiteli?
V. 2a.

»Druhý list k Timoteovi psal Pavel z Říma, kde byl po druhé zajat a nyní ho očekávala smrt mučedníka. Je zřejmé, že stav apoštola se velmi změnil od doby, co psal první list Timoteovi; z této epištoly nejenže vysvitá brzký jeho konec, ale tato skutečnost dodává jí též zvláštní ráz, takže právem byla nazvána závětí umírajícího Pavla jeho duchovnímu synu a celé církvi.« — Göttinger Bibelwerk. — Ke studiu těchto pěti posledních úkolů doporučuji knihu »Wirken der Apostele«, na str. 394—416.

3. Co přál apoštol svému mladšímu spolupra-
covníkovi? V. 2b. *milost, moudrost*
4. Jaké svědectví mohl Pavel vydati o svém *mučední-
dosavadním stanovisku víry?* V. 3.
5. Po čem nyní toužil? V. 4. 5. *zdraví*

»Zatím co Pavel den co den dlel ve vězení a dobře věděl, že na slovo anebo pokyn Neronův může být jeho život obětován, v myšlenkách svých mnoho dlel u Timotea a rozhodl se, zavolatí jej k sobě. Svěřil mu péči o sbor v Efezu a nechal jej zpět, dříve než nastoupil poslední cestu do Říma. Pavel a Timoteus byli spolu spojeni neobyčejně mocnou náklonností. Od svého obrácení byl Timoteus účasten práce a utrpení apoštola a přátelství mezi nimi bylo tak vroucí, že zestárlému, upracovanému apoštolovi byl Timoteus vším, čím syn mohl být milovanému a ctěnému otci.

Není tedy divu, že ve svém osamění a opuštění Pavel toužil, aby jej viděl. — Wirken 404.

6. Kdo měl po duchovní stránce velký vliv na Timotea? V. 5b. *možná v Timotea*

Napomenutí k věrnosti

7. Co měl Timoteus obzvláště činiti? V. 6. *činit*
8. Jakého ducha dává nám Bůh? V. 7. *duch*
9. Zač se neměl Timoteus stydět? Co mohl Pavel očekávat i od Timotea? V. 8.
10. O čem je apoštol pevně přesvědčen? O co se tento Boží čin opírá? V. 9. *duch*
11. V čem se zjevuje láska a milosrdenství Boží? Která radostná zvěst zaujala místo bázně? V. 10.

Pavlův následovanihodný vzor

12. Které osobní následky snášel apoštol pro svoji službu? V. 11. 12a.
13. Čím si byl jist? V. 12b. *nechodím se stydět*
14. Jak proto napomínal svého mladšího spolupracovníka? V. 13. 14.
15. Kterou bolestnou zkušenost Pavel připomínal? V. 15.
16. Čí šlechetné smýšlení dovedl oceniti? V. 16—18.

Časté návštěvy Oneziforovy potěšovaly v této době srdce Pavlovo. Tento srdcem vroucí Efezan činil, co mohl, aby Pavlovo uvěznění ulehčil. Jeho milovaný učitel byl v poutech pro pravdu a on byl svoboden; proto nelitoval námahy, aby osud Pavlův učinil snesitelnější. — Wirken 398.

10. úkol — 1. — 7. března 1942

Protivenství s Kristem

Věrnosti k vítězství

1. Jak povzbuzoval apoštol svého spolupracovníka? 2. Tim. 2, 1. *zúčastní v milosti v Je*

2. Kterak mají býti členové církve vychováni k službě záchranného poselství? V. 2.
3. K čemu musí býti posel radostného poselství hotov? V. 3.
4. Jakým přirovnáním chtěl Pavel ukázat, že služebník evangelia má konati svou službu s celým srdcem? V. 4.
5. Jaké musí býti naše snahy, chceme-li dosáhnouti vítězný věnce? V. 5.
6. Co platí i pro každého věrného spolupracovníka? V. 6.
7. Co nám chce Duch svatý dáti? V. 7.

Osvědčen v utrpení

8. Nač má bojovník Kristův každého času pamatovati? V. 8.
 9. Kterou skutečnost zdůrazňuje znovu Pavlova zpráva? V. 9.
- »Řím byl tehdy hlavním městem světa. Pyšní císařové vydávali zákony téměř pro všechny národy země. Císařové a dvořané buďto nic nevěděli o pokorném muži, anebo na něho pohlíželi s nenávistí a posměchem. A přece si evangelium za necelé dva roky našlo cestu z nuzného příbytku vězně do císařského paláce. Pavel sice byl v okovech jako nějaký přestupník, ale „Slovo Boží není v vězení.“ — Wirken 374.
10. Pro koho byl apoštol hotov snášeti utrpení a soužení? V. 10.
 11. Která jistota sílila Pavla v jeho počínání si? V. 11. 12.
 12. Či věrnost je nám vznešeným vzorem? V. 13.

11. úkol — 8.—14. března 1942

Obnovené napomenutí ohledně falešných učitelů

Varuj se hádek a prázdného mluvení

1. Jakou radu dal apoštol Timoteovi a tím také nám? 2. Tim. 2, 14a.

Konfesion nem učitelů
2. Jaké zlé působení mají spory o slova? V. 14b.

3. O co by se měl každý věřící horlivě snažiti?
V. 15. *Učitelé a lid B. mluvit a psát*

4. Jaké nebezpečí hrozí všem, kdož se odvrátí
od slova pravdy? V. 16. *Je to smrt*

»Z takových sporů nevzniká nic moudrého; zkušenost dokázala, že protivníci nebyli tímto způsobem obráćeni, ale mezi posluchači často nastal zmatek. Nezáleží na tom, jak se kdo dovede přili se svým protivníkem, nýbrž na tom, zvěstuje-li věrně poselství, jež ob stojí před Božím soudem.«
— Göttinger Bibelwerk.

5. Ke které obávané nemoci přirovnává apoštol
prázdné mluvení? V. 17. *Je to kacířství*

6. Které falešné učení zmátlo tehdy mysl vě-
řících? V. 18. *Ke sešlosti věřících*

Pevný základ církve

7. Kdo zůstane vzdor všem falešným učením
pevný a neochvějný? V. 19a. *Je to milost B.*

8. Která dvě znamení jsou vyryta na základním
kameni církve? V. 19b. *Pro svou duši a svědomí*

»První poukazuje na Boží čin povolání, druhé na to, jak se mají k tomu věřící zachováti. Milost a pravda, víra a čisté svědomí patří k sobě.« — Stuttgarter Jub. Bibel.

9. Jakého obrazu užívá apoštol, chtěje každého
jednotlivce povzbudit, aby se stal „nádobou
ke cti“? V. 20. 21. *Je to nádoba*

»Základ: Znáš Pán ty, kteříž jsou jeho, totiž ty, kteří se varují nespravedlnosti v slovu a skutku, stojí neochvějně. Tato jistota je pro církev klidnou jistotou proti všem falešným učitelům. Že tací se vždy najdou, tomu se nemůžeme divit. V každé velké domácnosti jsou přece mimo nádob z drahých kovů pro slavnostní příležitosti také dřevěné a hliněné nádoby, ve kterých bývá často špina a vše možné.«
— Göttinger Bibelwerk.

10. Jaký vznešený cíl povahy má věřící dosáh-
nouti? V. 22. *Je to utlíky a nesledy*

11. Kterým věcem se máme vyhnouti, nechce-
me-li vyvolati vnitřní i vnější rozpře? V. 23. *Je to kacířství a varny, které jsou*

12. Jak se má služebník Slova chovati k ostatním? V. 24. 25a.

13. Jaká naděje je ještě i pro ty, kteří upadli do bludu? V. 25b. 26.

12. úkol — 15. — 21. března 1942

Budoucí odpadnutí — Povzbuzení k věrné vytrvalosti

Duch odpadnutí

1. Jak líčil apoštol budoucí zjevy v duchovním, mravním a společenském životě národů?

2. Tim. 3, 1—4.

2. Co však lidé přes to o sobě tvrdí? Co chybí v jejich životě? V. 5.

3. Jak označil apoštol pravou podstatu takových lidí? V. 6.

4. O co se snaží? Které tři věci prozrazují jejich pravou povahu? V. 7. 8.

5. Proč to nedotáhnou daleko? V. 9.

Povzbuzení k věrné vytrvalosti

6. Který vzor byl Timoteovi vzpruhou v jeho životě? V. 10. 11.

7. Co potvrdil apoštol o svých zkušenostech? V. 11b.

8. Co připomíná apoštol také nám? V. 12.

9. S kterými zjevy denního života musíme též počítati? V. 13.

10. Jak máme dokázati naši věrnost? V. 14.

11. Z čeho se mohou mnozí z nás radovati? V. 15.

12. K čemu slouží Písmo svaté každému, kdo je studuje pozorně a bez předsudků? V. 16.

»V Bibli jsou obsaženy veškeré zásady, které lidé musí pochopiti, aby byli způsobilí pro tento i pro budoucí život. A pochopiti je mohou všichni. Ten, kdo si váží jejich naučení, nemůže čísti ani jedno místo Pisma, aby si v něm nenašel nějakou užitečnou myšlenku. Ale to nejlepší z Bible nelze získati příležitostným a nesouvislým studiem. Vzněšená soustava pravdy není zařízena tak, aby ji mohl poznati povrchní nebo lhostejný čtenatel. Mnohé její poklady jsou obsaženy hluboko pod povrchem a jedině pečlivým zkoumáním a neustálými snahami lze jich dobýti. Pravdy, představující veliký celek, musíme objeviti a shromažďovati, trochu odtud, trochu odonud.« — Erz. 125.

13. Jak se projeví dokonalost člověka Božího v každodenním životě? V. 17.

13. úkol — 22. — 28. března 1942

Příkaz věrného plnění úřadu

Věrnost v službě radostného poselství

1. Která důležitá slova napsal apoštol Pavel, prve než dal svému spolupracovníkovi určitý příkaz? 2. Tim. 4, 1.

»Tento vážný a slavnostní rozkaz, daný tak horlivému a věrnému služebníkov, jako byl Timoteus, jest mocným důkazem důležitosti a odpovědnosti díla, jaké jest vloženo na kazatele evangelia. Pavel vyzývá Timotea před soudnou stolicí a přikazuje mu, aby kázal Slovo, nikoli výmysly lidské, aby byl připraven vždycky svědčiti o Bohu, ať v přítomnosti mnoha lidí nebo v kruhu rodinném, na cestě nebo doma, přátelům nebo nepřátelům, v bezpečí nebo v těžkostech, nebezpečích, v posměchu a ztrátě.« — Diener 23.

2. Jaký rozkaz byl dán Timoteovi a také všem služebníkům Slova? V. 2.

»Hřích nenáviděti a kárati a zároveň projevití hříšníku soucit a něžnost, jest velmi těžké. Čím opravdovější jest naše úsilí, dosáhnouti posvěcení srdce i života, tím mocněji pocítíme hřích a tím větší bude náš odpor k němu. Musíme se chrániti nenáležitě přísnosti k přestupníkovi a přece býti opatrní, abychom hříšnost neztratili se zřetele. Je nutné

bloudicím zjevovatí trpělivost a promíjení, jak to činil Kristus, ale je také nebezpečí, že nesprávnost bude příliš málo pokárána, takže dotčený by se mohl domnívatí, že nezasluhuje pokárání.« — Diener 24.

3. Jak se mají lidé podle slov apoštola Pavla chovatí k zdravému učení? V. 3. 4.

4. Co je důležité při zvěstování Slova? V. 5.

Apoštolovo vyznání a naděje

5. Čeho si byl apoštol Pavel vědom, když psal tento dopis? V. 6.

6. Co mohl říci o svém životě? V. 7.

7. Jakou naději měl? V. 8.

Osobní příkazy a zkušenosti

8. Jaká osobní přání projevil Pavel Timoteovi? V. 9. 10. 13.

9. Kdo byl s apoštolem a koho měl Timoteus vzítí s sebou? V. 11.

10. Kterou bolestnou zkušenost musil apoštol ve svém zajetí učiniti? V. 14—16.

»U Řeků a Římanů bylo zvykem, že obžalovanému byla dána možnost, aby si vzal zástupce, který by jeho věc před soudem zastupoval... Ale když Pavel byl volán před Neronem, nikdo se neodvážil jej zastupovati; nebyl také přítomen přítel, který by mohl zapsati zprávu o jeho obžalobě anebo uvedené důvody k jeho obhájení. Mezi křesťany nebyl ani jeden, který by se byl vzchopil, aby mu v této těžké chvíli stál po boku. Jedinou spolehlivou zprávu o tomto ději dává apoštol sám v druhém listě k Timoteovi 4, 16.« — Wirken 399.

11. Čí pomoc však zakusil? V. 17.

»Nikdy předtím neslyšeli přítomní taková slova. I v srdcích nejzatvrzelejších vzbudila pohnutí. Jasná, přesvědčující pravda přemohla blud a mnozí, v jejichž srdcích bylo nyní světlo, chodili radostně a v jeho záři. Pravdy, které v onen den byly zvěstovány, byly určeny ku pohnutí lidu, k přetrvání času a k působení na srdce lidí i tehdy, kdyby ten, jehož ústa je pronesla, již dávno byl zakusil smrt mu-

čednickou. Také Nero neslyšel nikdy tak pravdu, jako při této příležitosti. Nikdy předtím hrozná vina jeho vlastního života nebyla před ním odhalena, jako nyní. Světlo pravdy vniklo do jeho nitra a on se chvěl při pomýšlení na soud, před nímž také on, vládce světa, nakonec mohl by býti postaven, aby vzal spravedlivou odměnu za své skutky. Báł se Boha Pavlova a neodvážil se odsouditi apoštola, neboť žádná obžaloba na něho vznesená nemohla obstáti.

Provinilému a zatvrzelému Neronovi otevřelo se na chvíli nebe, jehož pokoj a čistota zdála se mu žádoucí. V té chvíli zaznívalo k němu také pozvání milosti. Myšlenka na odpuštění byla mu vítána jenom na chvíli. Hned nato zazněl rozkaz, aby Pavel byl opět uveden do vězení. Jakmile se však za služebním Božím zavřely dveře žaláře, zavřely se před římským císařem dveře pokání navždy. Žádný paprsek nebeský neměl proniknouti temnotu, která jej obkličovala. Brzy měly nad ním nastati odplacující soudy Boží. — Wirken 402. 403.

12. Kterými slovy vyjádřil svoji důvěru v Boha?

V. 18. *Imprudentibus timoribus*

Pozdravy a přání požehnání

13. Komu poslal apoštol Pavel pozdravy? V. 19. 20.

14. Oč znovu Timotea prosil? Kdo také jemu poslal pozdravy? V. 21.

15. Jakým přáním ukončil apoštol svůj poslední list? V. 22. *omni bono et pace*

VÝCHOD A ZÁPAD SLU podle nynějšího letního

LEDEN			ÚNOR			BŘ		
	Východ	Západ		Východ	Západ			
1 Č	8.59	17.09	1 N	8.35	17.54	1 N		
2 P	8.59	17.10	2 P	8.33	17.55	2 P		
3 S	8.59	17.11	3 Ů	8.32	17.57	3 Ů	7.41	18.45
4 N	8.58	17.12	4 S	8.30	17.58	4 S	7.39	18.46
5 P	8.58	17.13	5 Č	8.29	18.00	5 Č	7.36	18.48
6 Ů	8.58	17.14	6 P	8.27	18.02	6 P	7.34	18.49
7 S	8.58	17.15	7 S	8.26	18.04	7 S	7.32	18.51
8 Č	8.57	17.16	8 N	8.24	18.05	8 N	7.30	18.53
9 P	8.57	17.18	9 P	8.23	18.07	9 P	7.28	18.54
10 S	8.56	17.19	10 Ů	8.21	18.09	10 Ů	7.26	18.56
11 N	8.56	17.20	11 S	8.19	18.11	11 S	7.24	18.57
12 P	8.55	17.22	12 Č	8.17	18.13	12 Č	7.22	18.59
13 Ů	8.55	17.23	13 P	8.16	18.14	13 P	7.20	19.01
14 S	8.54	17.25	14 S	8.14	18.16	14 S	7.18	19.02
15 Č	8.54	17.26	15 N	8.12	18.18	15 N	7.15	19.04
16 P	8.53	17.28	16 P	8.10	18.20	16 P	7.13	19.05
17 S	8.52	17.29	17 Ů	8.08	18.21	17 Ů	7.11	19.07
18 N	8.51	17.31	18 S	8.07	18.23	18 S	7.09	19.09
19 P	8.50	17.32	19 Č	8.05	18.24	19 Č	7.07	19.10
20 Ů	8.49	17.34	20 P	8.03	18.26	20 P	7.04	19.12
21 S	8.48	17.35	21 S	8.01	18.28	21 S	7.02	19.13
22 Č	8.47	17.37	22 N	7.59	18.30	22 N	7.00	19.15
23 P	8.46	17.38	23 P	7.57	18.31	23 P	6.58	19.17
24 S	8.45	17.40	24 Ů	7.55	18.33	24 Ů	6.56	19.18
25 N	8.44	17.41	25 S	7.53	18.35	25 S	6.53	19.20
26 P	8.43	17.43	26 Č	7.51	18.37	26 Č	6.51	19.21
27 Ů	8.42	17.45	27 P	7.49	18.38	27 P	6.49	19.23
28 S	8.40	17.47	28 S	7.47	18.40	28 S	6.47	19.25
29 Č	8.39	17.48				29 N	6.45	19.26
30 P	8.37	17.50				30 P	6.42	19.28
31 S	8.36	17.52				31 Ů	6.40	19.29

Knihovna Teologického semináře v Sa
S: ADE00001/42/1/B RC: 26087
Bibliotéca úřadů, III 1942/1

0044773260870